

Bemærkninger til de enkelte dele

ad 1

De nye veje i socialpolitikken er decentralisering og mobilisering af lokalmiljøet og styrkelse af det sociale netværk. Det kan ikke ske fra centrale rådhus eller minirådhus i lokalområderne. I Socialforskningsinstituttets socialreformundersøgelser er det påpeget, at de mindre socialforvaltninger har større mulighed for at løse sociale problemer på grund af deres kendskab til lokalsamfundets struktur og af bæreevnen af sociale netværk.

Igennem talrige forsøg er det påvist, at sociale forandringer i retning mod bedre social funktion sker bedst på et tværfagligt grundlag.

Særlige initiativer kan f.eks. være lokale rådgivnings- og informationscentre, som kan have til opgave at skabe aktiviteter og danne sociale netværk. De fremskudte centre bør fungere i gadeplan, og de skal ikke have kontrollerende funktioner. Der kan være tale om et udadrettet informationsarbejde om en lang række dagligdagsproblemer for børn, unge, børnefamilier og ældre. Samtidig bør opsøgende virksomhed være en af hovedaktiviteterne. Rådgivnings- og vejledningsinitiativer kan f.eks. også være individuelt opsøgende arbejde på gadeplan, f.eks. ved socialbutikker eller kontaktmøder i daginstitution rettet imod særligt truede grupper eller personer, som er ude i en social deroute.

Råd og vejledning er af socialministeren fastslået som en ydelse i henhold til bistandsloven, men i forbindelse med indførelse af en refusion har man manglet en afgrænsning over for det administrative sociale arbejde. Adskillelsen med særlige rådgivnings- og vejledningsinitiativer løser denne problematik.

ad 2

For unge og ældre findes offentlige fritidstilbud eller omsorgscentre, men for voksne er der i dagtimerne ingen mulighed for offentlige tilbud om aktivitet. Det er selvfølgelig ud fra den betragtning, at det almindelige er, at voksne går på arbejde og deres fritidsaktiviteter dækkes af det almindelige fritids-, sports- eller hobbytilbud. Det stemmer ikke med den dagligdag, som storbyens arbejdsløse, førtidspensionister og bistandsklienter oplever. Der er et behov for

aktivitetstilbud i større bysamfund, som kan modsvare ensomhed og overflødhedsfølelse. Sådanne aktivitetssteder skal være selvforvaltende enheder med et indhold af socialkulturelle udfordringer i lokalmiljøet. Aktivitetsstedet må påtage sig opgaver, som giver lokalmiljøet indhold. Der er gjort flere forsøg med aktiviteter for f.eks. arbejdsløse og bistandsklienter i form af boligaktiviteter, genbrugsforretninger, kulturelle aktiviteter. I f.eks. Gellerupplanen ved Århus blev der skabt en aktiv beboergruppe gennem lokale aktivitetscentre.

Aktivitetsstederne skal drives som en gratis institution med anonym rådgivning.

ad 3

I indledningen er der gjort rede for behovet for anerkendelsen af den nye arbejdsmetode, som er af født af forsøgsarbejde – nemlig socialt projektarbejde. Forsøgs- og projektarbejde er fortsat et vigtigt led i udviklingen af socialt arbejde. Resultatet af forsøg bør have mulighed for »forankring« i de sociale forvaltninger.

Der er en række forsøg, som har vist, at der er behov for løsningsmodeller, hvor grupper af menneskers problemer bliver taget op og løst i et projekt typisk af et par års varighed og f.eks. med skiftende deltagere i projektet.

Socialt projektarbejde kan i dag kun gennemføres, hvis udgifterne til projektet konteres på hver enkelt deltagers (klients) sag som bevilling og lønningerne oftest som administrationsomkostninger. Det gør oprettelsen af et socialt projekt til et bureaukratisk skoleridt og skræmmer mange idemagere og andre ildsjæle langt bort.

Det er nødvendigt, at projektarbejde også kan omfatte personer, som ikke direkte er bistandshjælpsmodtagere. Der er to grupper, som klart står i forgrunden. Den ene er børn og unge under 18 år eller unge, som nok er i arbejde, men som i deres fritid har behov for deltagelse i et særligt projekt, f.eks. i forbindelse med kriminalitetsforebyggelse eller narkobekæmpelse. Den anden gruppe er unge mødre – enlige eller samboende – som føler, de har behov for støtte og udvikling gennem et projekt. Primært vil projektarbejde nok rette sig mod bistandsmodtagere, men dets hovedsigte er en målrettet forebyggende indsats.